

tro & mission

inspiration | nærvær | holdning

De små steder: Helsingør

LM i Helsingør er en lille kreds med 24 medlemmer – både flygtninge og danskere. Der er hverken børn eller unge, og derfor er fokus på gudstjenester søndag formiddag og på seniormøder.

Nordsjællands Kristne Radio sender også deres udsendelser fra missionshuset. Det betyder, at gudstjenesterne bliver sendt direkte ud i æteren hver søndag.

Siden 1. marts har en kroatisk menighed lejet sig ind i missionshuset tre dage om ugen, hvor de holder gudstjenester og dåbsoplæring. Formand Mogens Riis glæder sig over, at huset også kan bruges til mission i Helsingør på denne måde.

Erfarent missionærpar til Tanzania

Frimenighedspræst skal undervise bibelskoleelever og holde kurser for præstepar

AF KAJA LAUTERBACH

"Fordi Gud og mennesker har kaldet os. Fordi der ligger en opgave og venter, som kirken i Tanzania har spurgt om hjælp til, og som Gud har givet mig evner til at gå ind i. Fordi vi kan rejse som par."

Sådan svarer Flemming Hansen på, hvorfor han og hans kone, Ritha, efter mere end 20 år i Danmark, igen rejser til Tanzania som missionærer.

LM har ansat Ritha og Flemming Hansen fra september 2019. De skal bo i Iringa, hvor Flemming skal undervise på Ilambilole bibelskole og formentlig også på den teologiske præstuddannelse på Iringa Universitet.

Ud over sine undervisningsopgaver skal Flemming Hansen være med til at holde forskellige korte

kurser i Iringa i samarbejde med den lutherske kirke i Tanzania (ELCT). Det er for eksempel ægteskabskurser for præstepar.

Pendlermissionær
Flemming Hansen har i en årrække været ansat på 80 procent som præst i LM-frimenigheden Aroskirken i Aarhus.

I perioden 2013 til i dag har han desuden været ansat i LM som pendlermissionær til korte undervisningsforløb forskellige steder i Tanzania.

Først på året besluttede LM's ledelse, at man vil bede konkret om fem missionæransættelser i 2019.

"Med ansættelsen af Ritha og Flemming Hansen kan vi nu sige tak for det andet bønnesvar," siger vicesekretær og missionsleder Carsten Skovgaard-Holm.

Ritha og Flemming Hansen under et besøg sidste efterår i Mwanza i det nordlige Tanzania

PRIVATFOTO

Flere og flere danskere tror på reinkarnation

Ny værdiundersøgelse afslører, at inspiration fra østlig religion er stigende

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Hver fjerde dansker tror på reinkarnation. Det fremgår ifølge *Kristeligt Dagblad* af den nyeste udgave af Den Danske Værdiundersøgelse, og det er en væsentlig stigning i forhold til for ni år siden, hvor undersøgelsen sidst blev gennemført. Dengang var tallet knap 20 procent og havde været nogenlunde stabilt i de foregående 20 år.

Om denne udvikling er der ifølge religionssociolog Henrik Reintoft Christensen en god grund til.

"Vi lever i en tid, hvor alting går stadig hurtigere, og hvor mange har en nærmest manisk forestilling om ikke at ville gå glip af noget. Vi vil nå det hele, for vi har kun det ene forsøg. Der giver reinkarnation en behagelig ide om, at vi har et forsøg mere," siger han til *Kristeligt Dagblad*.

Sløv folkekirke
Professor emeritus Ole Thyssen vurderer, at forklaringen på udviklingen også er et udslag af en sløv og uklar folkekirke.

"Jeg tror, det hænger sammen med, at de østlige reli-

gioner tilbyder en stærkere religiøs oplevelse, end hvad man kan finde i folkekirken. Præsterne er simpelthen ikke autentiske nok. Det er svært at pege på bare én præst, der inkarnerer den radikale kristendom, man kan læse om i evangelierne," siger han til avisen.

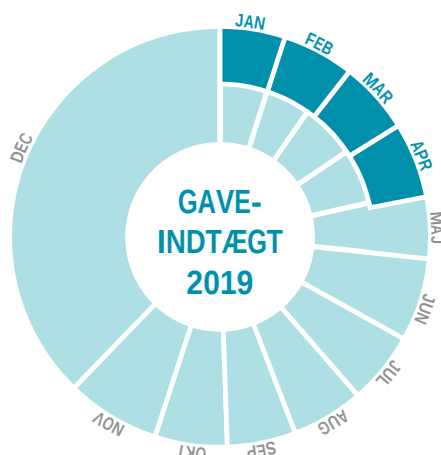
"I stedet er folkekirken blevet en uinteressant garanti for småborgerlige værdier."

Seks procent traditionelle Andelen af befolkningen, der tror på et liv efter døden, er også steget en lille smule og udgør i dag knap 40 pro-

cent. Det er dog ret uklart, hvad denne tro går ud på. 19 procent tror således på Paradis, men kun ti procent på Helvede.

Undersøgelsen opstiller seks forskellige måder at være religiøs på og når frem til, at seks procent af danskerne tilhører de traditionelle religiøse. Det er dem, der tror på de fleste af de traditionelle trosdogmer, som kan forbindes med for eksempel kristendommen. Denne gruppe tror på en personlig Gud samt på Paradis og et liv efter døden. Tre fjerdedele af dem tror på et Helvede.

JOHNNY LINDGREEN ►► Arvemidler er en vigtig indtægtskilde, der har gjort det muligt at sætte gang i nye initiativer for at udbrede evangeliet

Efter de første fire måneder af 2019 er LM kommet fint fra start med hensyn til gaveindtægter. Det skyldes ikke mindst de mange givere, som måned efter måned giver faste beløb.

Tak for det.

Vi har rundet 3,5 millioner kroner og er lidt foran både budget og sidste års tal.

Selvom gaveindtægten stadig ikke er jævnt fordelt over året, må jeg bare glæde mig over at det sker i stigende grad.

Du kan oprette en fast giveraftale på dlim.dk/stoet.

Johnny Lindgreen, resursechef

Missionærbarn født

Søndag den 28. april fik Monica og Simon Kronborg en datter, som hedder Manola.

Familien, der også tæller Alfred på to år, bor i Siem Reap i Cambodja, men er på orlov i Danmark i forbindelse med fødslen. De rejser tilbage til Cambodja den 23. juli for at afslutte deres sprogstudier, inden de går i gang med opgaver inden for evangelisering og undervisning. *kl*

Ny afdelingsformand

Afdelingsstyrelsen for LM Nordsjælland har konstitueret sig med en ny formand: Bent Enevoldsen fra Hillerød.

Han afløser Svend Bernhard efter ti år på posten. Svend Bernhard er ved samme lejlighed trådt ud af afdelingsstyrelsen. *kl*

Landslederkursus i 2021

Luthersk Mission holder Landslederkursus i Løgumkloster den 20.-22. september 2021.

Hovedtaler er prædikant Peter Techow fra Bornholm. *kl*

LM opfordrer flere til at give testamentariske gaver til mission

AF KARIN BORUP RAVNBORG

"Et testamente er en god mulighed for at række det kristne håb videre til næste generation."

Sådan peger LM gennem nye tiltag på den store betydning, de testamentariske gaver har for missionsarbejdet. Resursechef Johnny Lindgreen udtrykker det således:

"Det er ofte fra mennesker, for hvem LM har været til stor glæde og velsignelse gennem et langt liv. Den velsignelse vil de gerne række videre som en stafet til næste generation."

Han ser med tak på ar-

vemidlerne som en vigtig indtægtskilde, der har gjort det muligt at sætte gang i nye initiativer for at udbrede evangeliet, for eksempel ansættelsen af en evangelist blandt grønlandere i Danmark.

På LM's hjemmeside findes en enkel vejledning til, hvordan man kan betænke LM i sit testamente.

"For den, der giver, er testamentet en anledning til at markere, hvem man ønsker, ens personlige værdier skal efterlades til. Man kan sagtens fordele sin arv, så der både er til eventuelle livsarvinger og til LM," understreger resursechefen. *Læs mere på www.dlim.dk/arv*

ESSENS ►

Fællesskab mellem generationer

AF CARSTEN SKOVGAARD-HOLM
VICEGENERALSEKRETÆR
CSH@DLM.DK

Forholdet mellem unge og voksne er et højaktuelt emne i LM. Enhver kirke er kun én generation fra at uddø. Det gælder også LM. Kommer næste generation ikke med, stopper det.

Derfor er det super relevant, at det er et af de to emner ved LM's Rådsmøde den 25. maj. Omkring 100 mennesker fra hele landet og hele LM vil bruge en lørdag i Odense på at drøfte forholdet mellem LM og LMU, mel-

lem unge og voksne.

Bliver det ikke bare flere ord og mere snak? Risikoen er der. Men det er ikke nogen naturlov. Et Rådsmøde i LM kan formelt ikke beslutte noget. Men historisk set har rådsmøderne haft stor betydning for retningen og udviklingen i LM.

Der er brug for en ny retning og udvikling i forholdet mellem unge og voksne. Vi har både en udfordring og en mulighed. Udfordringen ligger i, at antallet af unge i LM er faldende. Over de sidste 25 år er antallet af LMU-medlemmer halveret. Det bliver vi nødt til at forholde os til. Muligheden er, at de unge faktisk i disse år efterlyser fællesskab med voksne og ældre. De unge vil ganske enkelt de voksne på en anden måde end for år tilbage.

Spørgsmålet er, om vi i LM er i øjenhøjde med denne mulighed. Mange steder er der plads til forbedringer.

Forholdet mellem LM og LMU handler om organisation og struktur. Disse ting må vi indrette bedst muligt både lokalt og på landsplan. Men det handler alligevel først og fremmest om mennesker – om personlige relationer. Om at generationerne i det lokale LM har et forhold til hinanden. Det er fint og nødvendigt, at den lokale LM- og LMU-bestyrelse holder lidt møder og får snakket sammen. Men skal det rykke for alvor, er det afgørende med et fælles fokus på at opbygge relationer på det personlige plan. Det kan vi ikke så meget organisere frem. Den enkelte må tage initiativ.

Forholdet mellem generationerne gør dog ikke det hele. Skal der komme flere unge – og helst også andre – til i LM, spiller den personlige relation til andre mennesker en rolle. Men den personlige relation til Gud er det helt afgørende. Det er det personlige forhold til Gud, der holder, når det personlige forhold til andre mennesker ikke kan leve op til idealet.

Vi må arbejde fokuseret på forholdet mellem generationerne i menigheden, så fællesskabet kan vokse. Samtidig må vi arbejde målrettet på, at mennesker kommer ind i et forhold til Jesus som deres frelser og herre, så menigheden kan vokse. Ellers bliver det let for meget navlepilleri. Vi er sat i denne verden for at række ud med evangeliet.

tro &
mission

Udgiver
Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60
E dlim@dlim.dk
W www.dlim.dk
Ekspedition: Man-fre 10-15
(onsdag dog 11.15-15)

Tryk Skive Folkeblad
Oplag 3.600.
ISSN 1601-975X
Tro & Mission (online)
ISSN 2446-4147

Kode til netudgave
v192 for 2. kvartal 2019
a191 for 1. kvartal 2019

Bibelcitater er fra den autoriserede
oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

Redaktion
T 48 20 76 80
E tm@dlim.dk
Birger Reuss-Schmidt, ansv. red.
E brs@dlim.dk
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Karin Borup Ravnborg, journalist
Ole Solgaard, journalist
Idee og artikelforslag modtages gerne.
Avisens indhold er ikke nødvendigvis udtryk for LM's ledelses holdninger.

Abonnement
Danmark: 425 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 200 kr. pr. år.
Udlandet (herunder Færøerne og Grønland): 525 kr. pr. år.
Netabonnement: 200 kr. pr. år (unge under 30 år: 110 kr. pr. år)
Alle beløb + 40 kr. i gebyr, hvis man ikke er tilmeldt betalingsservice.
Abonnementet løber, til det bliver opsagt.
Ved adresseændring bedes oplyst både gammel og ny adresse.

Annoncer
Annoncer til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 21. maj 2019.
Grundpris: Kr. 10,10 pr. spalte-milimeter
Småannoncer kun for private:
130 kroner for de første 25 ord (inkl. overskrift).
Derefter 6,50 kroner pr. ord.
Max. 50 ord i alt.

Støt LM
Gaver til missionsarbejdet sendes til konto 2230 - 0726496390 eller via MobilePay 66288.
Se også dlim.dk/stoet.

PETER JENSEN ►► Det er bare så vigtigt at hjælpe de unge på Konfirmandkursus til at blive glade for Bibelen. Det overordnede mål er, at de skal blive bevaret i troen

Her er der rift om pladserne

At lære om Jesus, finde venner og have det sjovt. Sådan er Konfirmandkursus

AF KAJA LAUTERBACH

To dage efter at eleverne på Efterskolen Solgården er rejst hjem, bliver skolen fyldt op igen. Men de nye elever er lidt yngre – det er nemlig unge fra 7. og 8. klasse, der skal på to ugers Konfirmandkursus (KK), forklarer viceforstander Peter Jensen.

"Det er både fantastisk og hårdt," siger han.

"Fantastisk at opleve, hvordan de unge gerne vil bruge 14 dage af deres sommerferie på at høre om Jesus. Hårdt, fordi vi lige har sagt farvel til en flok elever, vi holdt meget af."

Efterskolekursus

KK er både et alternativ og et supplement til folkekirken konfirmandundervisning, og det holdes hvert år i de første to uger af skolenes sommerferie.

Foreningen af Kristne Friskoler tog initiativ til det første kursus i 1976, men allerede året efter stod LM og Evangelisk Luthersk Missionsforening (ELM) som medindbydere af kurset. I 1990'erne kom Indre Mission med.

I 1983 blev KK godkendt som et efterskolekursus og kom under efterskoleloven. Det betyder, at der er helt klare krav til, hvor meget undervisning deltagerne skal have.

Konfirmandkursus blev også holdt på Efterskolen Solgården i 2017. Her underviste forstander Kristian Andersen.

"Der skal være mindst 21 timer á 60 minutter om ugen. Dog kan man formidle på mange niveauer, og alt, hvor en lærer medvirker som tovholder, tæller med. Det er ud over intens kristendomsundervisning også kreative aktiviteter, valgfag og aftenprogram med for eksempel besøg fra organisationer," forklarer Peter Jensen.

"Derfor er det helt naturligt, at vi som efterskole, der er vant til at undervise og være sammen med unge 24/7, varetager KK."

KK holdes på ti efterskoler rundt i landet på skift, og hvert år er der fire kurser at vælge imellem, men konceptet er ens på skolerne med

samme oplæg og materiale, forklarer Peter Jensen.

En del af ansættelsen Efterskolen Solgården i Tarm er en af ti efterskoler, hvor KK bliver holdt på skift. Det vil sige, at de holder KK hvert andet eller tredje år.

Når forældrene henter deres unge fra efterskolen, er der ofte nogen, der spørger: "Kan I virkelig svinge jer op til KK? fortæller viceforstanderen.

"Ja, det kan vi, fordi vi gerne vil det her," svarer han.

På flere af efterskolerne har man et rotationsprincip, så det kun er nogle af lærerne, der er med, men til gengæld er de der begge

uger. Andre lærere er så på, næste gang, skolen holder KK.

Men på Solgården er det en del af ansættelsen, at alle er på mindst en uge. Det oplever de flere fordele ved.

"Det giver noget at kunne brage igennem en uge, og der så kommer friske kræfter til ugen efter," siger Peter Jensen.

"Det er også godt for arbejdet på efterskolen, at vi kan snakke om det alle sammen, når vi starter op efter sommerferien."

Ud over de faste lærere ansætter Solgården også en del ungmedarbejdere, som står for en del af valgfagene på KK. Ofte er det medlem-

mer af elevbestyrelsen, det vil sige tidligere elever, der kender skolen godt.

Efterskolen viser flaget Mange af de unge, der har været på KK, vælger at gå på efterskole samme sted, fortæller Peter Jensen.

"På KK får vi mulighed for at vise flaget hvert andet eller tredje år. Det er godt for elevrekrutteringen. Vi kan tydeligt mærke en stor overvægt af KK-deltagere på holdet, to år efter vi har holdt KK," siger han.

"Vi ønsker, at de unge får en forsmag på at være på efterskole. Derfor har vi langt på vej det samme program med mange af de ting,

der på et normalt efterskoleforløb sker om eftermiddagen og aftenen."

Han oplever også, at de to uger på KK er en god træning til at være på efterskole. For eksempel lærer man at bo på værelse med en anden.

Også sjov og ballade Viceforstanderen slår imidlertid fast, at de ikke kun holder KK på Efterskolen Solgården for at få flere elever.

"Vi vil også det her. Selv om vi får løn for det, er der et element af frivillighed i det. Hvis jeg ikke havde skullet det her, ville jeg have været på lejr som leder," siger han.

"Jeg vil nemlig gerne være sammen med unge, og så er det bare så vigtigt at hjælpe dem til at blive glade for Bibelen. Det overordnede mål er, at de skal blive bevaret i troen."

Men KK er også sjov og ballade, siger Peter Jensen.

"Forhåbentlig rejser de unge herfra med en følelse af, at det har været fedt – og med nogle gode venskaber," siger han og fortæller, at han stadig tænker tilbage med glæde på det KK, han selv var på for 30 år siden.

"Det var et boost for min tro. Jeg lærte om Jesus, fandt venner og havde det sjovt. Den treklange ligger også til grund for vores planlægning af KK i dag."

LM-Kirken i Skjern vil ansætte evangelist

En anonym donation gør en fuldtidsansættelse mulig, så der også er fokus på udadrettede aktiviteter

De sidste tre år har Leif Bach Kofoed været ansat som præst i LM-Kirken i Skjern på deltid. Hans kontrakt udløber med årets udgang, og nu søger de en præst og evangelist på fuld tid.

Det er der to grunde til, siger Enok Sørensen, der er formand for kirkens hyrderåd.

Dels er det hans erfaring, at det kan være meget svært at rekruttere til en halvtids-

stilling, og dels vil de gerne have en person, der ikke kun har fokus på – og tid til – pastorale opgaver, men også kan fungere som evangelist.

"Vi tror, det er en fordel, hvis det er den samme person, der varetager begge funktioner. Både for den, der søger, og for os her," siger Enok Sørensen.

Evangelist i fem år Han forklarer, at udvidel-

sen af arbejdet kan lade sig gøre, fordi en anonym giver har givet tilsagn om at ville betale lønnen for en evangelist i fem år.

Hvilken form for evangelisation det kommer til at dreje sig om, bliver først lagt fast i samtale med en eventuel ansøger. Der er nemlig hverken knyttet betingelser til om geografi eller målgruppe.

"Vi har flere ideer til op-

gaver, men det er vigtigt for os at være åbne over for de gaver og det kald, en ansøger måtte have," siger Enok Sørensen.

Hjælp til at holde fokus Den nye medarbejder bliver ansat direkte under LM-Kirken. Det er altså kirkens ledelse, der skal stå som arbejdsgiver både for de pastorale og for de evangeliserende opgaver.

"Vi glæder os meget over den donation til evangeliserende arbejde, vi har fået, og vi håber, det fører til, at mennesker lærer Jesus at kende," siger Enok Sørensen.

"Men vi håber også, at det kan være med til at hjælpe os som menighed til at holde fokus på det, Gud vil med os – nemlig at pege på Jesus, der har kaldt os ud af mørket til sit underfulde lys." kl

"Vi håber, det fører til, at mennesker lærer Jesus at kende," siger Enok Sørensen.

MARIANNE JØRGENSEN ►► Jeg har talt med en kvinde, som sagde: "Jeg var slet ikke klar over, at der var praktisk hjælp at hente," og hun valgte at føde barnet

Giv
Tro & Mission
som gave

Kun 200 kr.
for et år

Vil gerne hjælpe gravide, der overvejer abort

Marianne Jørgensen fra Agerskov er ny leder af Retten til Livs Abortlinien. Hun håber på at engagere LM-menigheder i at støtte sårbare gravide

AF KARIN BORUP RAVNBORG

bykirken
i favrskov

Er du vores nye præst i Favrskov?

Har du:

- en nutidig, vedkommende og teologisk velfunderet forkyndelse?
- syn for mission og tjeneste?
- evne til at gå foran, motivere og lede?

Se mere på
www.bykirkenifavrskov.dk

Ølgod Valgmenighed
søger præst

se mere på
www.ovmh.dk

Ølgod
Valgmenighed

GENOSLAG

VIL DU VÆRE
MISSIONÆR I CAMBODJA?

LM søger missionærer, der kan matche de behov, som bliver aktuelle de kommende år i Cambodja.

Aktuelt er det en:

Underviser til Phnom Penh Bible School

Læs om stillingen på dlm.dk/job/missionær. Andre faglige kompetencer har dog også interesse. Kontakt Luthersk Mission for en uforpligtende samtale om dine evner og vores behov fremadrettet.

Er du interesseret eller har spørgsmål, så kontakt missionskonsulent Bent Olsen på tlf: 41 57 82 37 eller på bo@dlm.dk.

lm
LUTHERSK MISSION

"Godaften, du taler med Marianne fra Abortlinien. Jeg er her for at lytte til dig."

Sådan lyder det, når man ringer til Marianne Jørgensen eller en af de 23 frivillige rådgivere, der sidder klar ved Abortliniens telefonrådgivning og hver aften taler med kvinder eller mænd, som enten overvejer en abort eller har senfølger efter en abort.

Siden 1. januar har socialrådgiver Marianne Jørgensen været leder af Abortlinien, der drives af Retten til Liv – en forening, som kæmper for det ufødte barns ret til at leve. Hun har blandt andet arbejdet på et familieambulatorium, hvor hun skulle lytte til gravide med misbrugsproblemer og give dem råd om, hvilke muligheder de havde. Og den erfaring er god at tage med ind i arbejdet med Abortlinien, fortæller hun.

Hjælp at hente

"Mange, der ringer til os, har ikke meget viden om andre muligheder end at få en abort. De nævner mange årsager: min mand har lige fået job, jeg er i gang med en uddannelse og så videre. Så kan vi fortælle dem, hvilken hjælp kommunen eller andre kan tilbyde, og det kan gøre, at de genovervejer deres beslutning."

"Jeg har talt med en kvinde, som sagde: Jeg var slet ikke klar over, at der var praktisk hjælp at hente, og hun valgte at føde barnet. Hun bortadopterede det så senere, men barnet fik lov at leve."

Selv om det er en kristen rådgivningstjeneste, er det vigtigt, at man som vejleder lytter fordomsfrit til de gravide og ikke forsøger at overtale dem til at undgå abort. Det skal være en beslutning, de selv træffer, understreger hun.

"Mange af kvinderne giver udtryk for, at de har været glade for, at der var en, der

Marianne Jørgensen bor på landet ved Agerskov i Sønderjylland sammen med sin mand og tre børn. Ud over at være leder af Abortlinien arbejder hun også i en børnehave.

lyttede til deres følelser. Det er en måde at vandre sammen med dem på i en vanskelig situation," siger Marianne Jørgensen, der under en kræftsygdom selv har oplevet diakoniens hjælpende hånd fra andre.

"Der mærkede jeg på egen krop, hvor meget det betød med andres omsorg og forbøn – for eksempel mad, som de stillede udenfor, og anden praktisk hjælp."

Bøn for mor og barn
Den nye abortlinieleder er oprindelig fra Lolland, men har de sidste mange år boet sammen med sin mand John Erik og parrets tre børn ved Agerskov i Sønderjylland, hvor de er engageret både i LM og Agerskov Valgmenighed.

Ved siden af sit arbejde som leder på Abortlinien 15 timer om ugen arbejder hun også i en børnehave. Det er for hende med til at styrke glæden ved og kærligheden til børn.

Marianne Jørgensen brænder for at bruge sit kristne netværk til at ud-

bygge Abortliniens diakonale aspekt. Planen er et projekt kaldet "Kostbar(n)", som opfordrer menigheder og forsamlinger til at yde praktisk hjælp til sårbare gravide og mødre i deres lokalområde.

"Det vil være skønt, når vi taler med en kvinde, der ønsker hjælp, at vi kan henvise til et lokalt kristent netværk. Det kan være reserve-bedsteforældre, der passer de andre børn, mens mor er til lægesamtale. Eller en kvinde, der kan gå med moderen

til samtalen hos lægen. Det kan også være en, der byder indenfor på en kop kaffe og en snak."

"Det er vigtigt at huske forbønner – både for det ufødte barn og for moderen – i vores eget private andagtsliv og i menigheden. Nogle kvinder ringer til os og siger om barnet, de venter: 'Det er jo bare en lille klump'. Vi må bede for moderen, at hun må få kærlighed til det lille barn, som det er," understreger Marianne Jørgensen.

Om Abortlinien

Abortlinien er en anonym telefon- og internetrådgivning under foreningen Retten til Liv.

Telefonrådgivningen har åben hver aften fra klokken 19.00 – 22.30 på tlf. 48 39 48 48.

Internetrådgivningen består dels af en anonym brevkasse, dels af en direkte chat og mailrådgivning på post@abortlinien.dk.

Abortlinien og Retten til Liv tager gerne ud og holder møder og foredrag. Kontakt leder@abortlinien.dk.

Læs mere på

- abortlinien.dk
- abortbarnet.dk – en mindeside for alle, der sørger over et barn, de har mistet i en provokeret abort.

JØRGEN MULDBJERG ►► Min kone og jeg har været taknemmelige for det, vi har kunnet yde i caféen. Det har været med til at gøre livet rigt for os

Udflytningsklare seniorer søges

Jørgen Muldbjerg lod sig flytte i en sen alder fra Vestjylland for at blive frivillig på LM's værested i Horsens. Nu opfordrer han andre seniorer til at gøre det samme

AF KARIN BORUP RAVNBORG

90 år – og ”still going strong” som frivillig i LM's café Det Gode Håb i Horsens.

Jørgen Muldbjerg sidder i en dyb samtale med en af de brugere, der kommer hver torsdag eftermiddag, når der er åbent i caféen på Borgergade lige over for Klosterkirken. En del kæmper med ensomhed og sår på sjælen. Livet har ikke altid budt dem meget godt. Men her – rundt om caféens lange bord, hvor brugerne sidder side om side med en lille flok frivillige – er alle lige. Snakken går. To mænd sidder over for hinanden og spiller mølle. En af brugerne sætter sig hen til klaveret og spiller for til et par sange fra LM's sangbog *Sange og Salmer*.

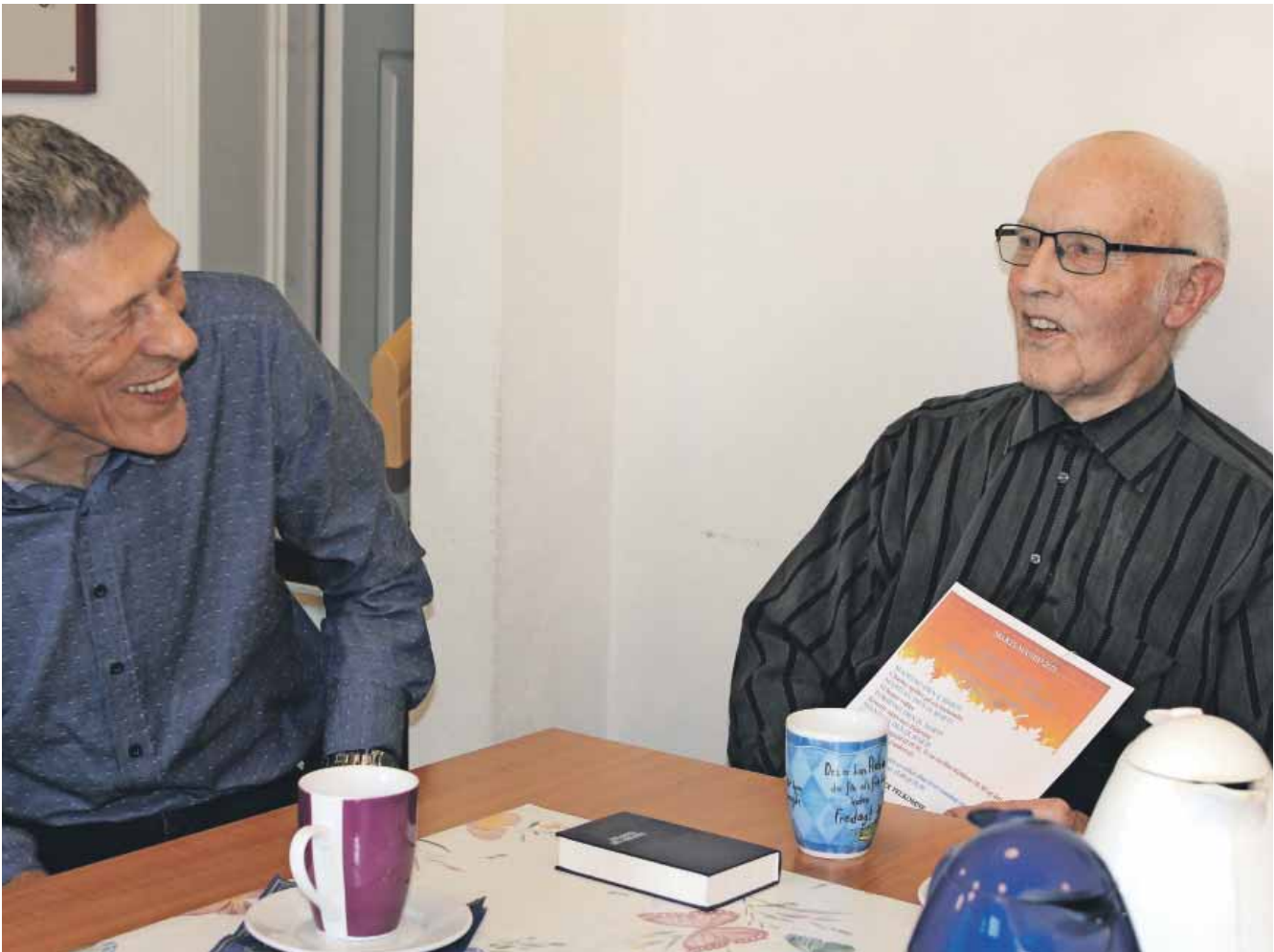
Flonellograf og flip-over ”Guds finger er med og styrer det. Her er rige muligheder for at tage det centrale frem i det kristne evangelium,” fortæller den 90-årige frivillige, som gennem mange år ved siden af livet som landmand har været fritidsforkynder og en del af LM's børnearbejde i Vestjylland.

Her blandt brugerne, hvoraf langt de fleste ikke er vokset op med kristendommen i hjemmet, kan han bruge den historiefortælling, han benyttede for mange år siden i børnearbejdet. Når der er andagt, forkynder Jørgen flittigt ved hjælp af sin flonellograf og sine ”flip-over”-billeder.

”Det er en god måde at fortælle evangeliet på. Brugeren lytter godt med, når der er billeder til. Nogle husker det måske fra deres barndom i skolen eller søndagsskolen. Det gamle Testaments historier sidder fast i baghovedet på dem fra dengang, de var børn.”

Han fortæller også, at der ofte er en af brugerne, der foreslår en sang og siger: ”Den der melodi har kørt i mit hoved lige siden sidste gang. Skal vi ikke synge den igen?”

Announce i Tro & Mission Det var en annonce i LM's avis *Tro & Mission*, der fik

90-årige Jørgen Muldbjerg (th.) er meget taknemmelig for det, han har fået lov til at bidrage med som frivillig på værestedet Det Gode Håb i Horsens. Her er han i samtale med en af de andre frivillige, Carsten Rahbek.

den ellers så inkarnerede vestjyde til i en alder af 72 år at sælge gården uden for Borris og flytte til Østjylland for at blive frivillig i LM's arbejde i Horsens.

”Det gik sådan til, at jeg mistede min første kone. Før det kunne vi aldrig have forestillet os at flytte. Men hun døde, og jeg var alene en tid, og så blev jeg gift med min nuværende kone. Hun var fra Fyn og ville helst ikke til Vestjylland, så vi aftalte at ’slå halv skade’ og finde et sted midt imellem.”

Og da var det, Jørgen så opslaget i *Tro & Mission* i 2001, hvor LM Østjylland

►► Guds finger er med og styrer det. Her er rige muligheder for at tage det centrale frem i det kristne evangelium

Jørgen Muldbjerg

søgte hjælp fra frivillige til at drive det nyoprettede værested Det Gode Håb i Horsens. Han mærkede tydeligt kaldet til at rejse.

”Gud har en langstrakt plan, og han leder os. Det blev en mulighed for os til at starte på en frisk. Her var der ingen, der kendte vores dårlige sider,” fortæller den aktive senior med et glimt i øjet.

”I Vestjylland var der så mange andre kristne. Her i Horsens var der en nystartet mødeplads, der havde brug for os. Vi blev inviteret over til Horsens til en julefrokost, hvor de sagde: ’I er meget velkomne, når I flytter herover.’ Det blev så til, at vi solgte gården og købte et hus i Hedensted, små 15 kilometer fra Horsens, hvor vi stadig bor.”

Murede sig selv inde Den tidligere landmand var ikke i tvivl om, hvad der skulle gøres. Han havde hænderne rigtigt skruet på, da LM's hus i Horsens skulle sættes i stand og laves til

café og mødested, og var således et godt aktiv for den lille østjyske mødeplads.

Han og de andre frivillige kan fortælle mange underholdende historier om, hvordan den aktive senior bare tog fat, når der var nogle praktiske opgaver, der skulle løses i en fart. Engang for nogle år siden skulle de udskifte et gulvtæppe, som sad meget godt fast med lim, så det var svært at fjerne. Så tog Jørgen resolut af-fære, bandt et tov om tæppet, smed den anden ende af tovet ud ad vinduet og bandt det til sin bil og kørte. Og så trak han ellers tæppet af på den måde.

En anden gang skulle han mure en væg op, men glemte, at der ikke var nogen udgang, så han måtte ned i kælderen og presse en låge op og komme ud den vej.

”Ja, man kan også blive for ivrig,” mumler Jørgen og ler lidt ad sig selv.

Er blevet ”fritstillet” Alder er ingen hindring i det frivillige arbejde, mener

►► I Vestjylland var der så mange andre kristne. Her i Horsens var der en nystartet mødeplads, der havde brug for os. Det blev så til, at vi solgte gården og købte et hus i Hedensted, små 15 kilometer fra Horsens, hvor vi stadig bor

Jørgen Muldbjerg

Jørgen, der dog nu i en alder af 90 år ikke laver så meget praktisk arbejde længere. Og så er han blevet ”fritstillet” – et udtryk, som han selv og de andre frivillige jo-ker lidt med. Det betyder, at

►► Lidt flere seniorer – det grå guld, som har god tid og ikke har job og små børn at passe – dem kunne vi godt bruge nogle af

Jørgen Muldbjerg

han ikke længere har nogle faste vagter, men at lederen af værestedet kan ringe efter ham, hvis der er brug for hjælp.

”Ellers kan jeg jo bare tage herop som bruger,” smiler han.

”Det har jeg frihed til at gøre. Jeg kan komme og gå, som jeg vil.”

Når han ikke er i caféen i Horsens, hygger han og konen sig hjemme i huset i Hedensted.

”Hun er ikke så rask, men hun kan stadig banke mig i kinaskak. Vi er lige begyndt at få mad udefra, og vi har fået en robot, der slår græsplænen, så vi kan sidde inde og kigge ud på det.”

Bøn om flere frivillige Flere af de andre frivillige i caféen kommer langvejsfra for at hjælpe – et par kommer fra Silkeborg, nogle fra Aarhus, og et par kører helt fra Hadsten ved Randers hver anden torsdag. Det er Jørgen taknemmelig for, og han håber og beder om, at der også må komme flere frivillige, der vil gøre, som han selv gjorde for 18 år siden: være klar til at flytte, når Gud kalder.

”Ja, lidt flere seniorer – det grå guld, som har god tid og ikke har job og små børn at passe – dem kunne vi godt bruge nogle af,” understreger han.

”Gud havde en opryk-nings- og udflytningsplan for os. Vi håber, han også vil sende flere her til Horsens. Min kone og jeg har været taknemmelige for det, vi har kunnet yde i caféen. Det har været med til at gøre livet rigt for os.”

TEMA | HVILEDAGEN

ANNE-MIE KJØLLER-HANSEN ►► Hvis vi ikke får Guds ords lys ind over søndagens betydning, bliver vi alt for nemt smittet af verdens måde at gøre tingene på

En kæmpe gave, at vi må holde fri

Anne-Mie Kjøller-Hansen: Gud har givet os hviledagen, fordi det er godt for os

AF ROLF W. JØRGENSEN

“Som verden er nu, er det, som om der ikke er forskel på hverdag og søndag. Man kan købe ind og foretage sig alt muligt også om søndagen, fordi det hele er åbent.”

Ordene kommer fra Anne Mie Kjøller Hansen i Randers. Hendes mand, Anders, supplerer:

“Samfundet holder ikke hviledag, og det er den største forskel, i forhold til da vi var børn. Dengang lukkede købmanden lørdag klokken 13. Nu kan det næsten opleves, som om nogle holder fri lørdag og laver en hel masse søndag. Vi kan ikke sige os fri fra at blive påvirket af det. Det kan godt være, vi sætter en vask over, hvis vi har løbet/cyklet om søndagen.”

Generelt prøver familien på ikke at lave så meget om søndagen, for eksempel ordner de ikke have eller vasker bil.

“Vi har alle brug for hvile, og det er en kæmpe gave

Anne-Mie og Anders Kjøller-Hansen har været gift i 23 år og har tre næsten voksne børn på 21, 18 og 15 år.

fra Gud, at vi har søndagen til det. Gud hvilede på den syvende dag efter seks dages arbejde med skabelsen, og det er faktisk et positivt argument, vi har brugt i forhold til børnene og lektier om søndagen: ‘Nu kan du rent faktisk holde fri,’ fortæller Anders.

Tag Gud på ordet

“Argumentet for at holde fri er, at Gud hvilede, og han siger selv, vi skal komme hviledagen i hu. Vi synes, det er godt at tage Gud på ordet, især når det er så konkret. Gud har givet os hviledagen, fordi det er godt for os,” siger Anne Mie.

Overordnet tror Anders, at der er sket et lille skred i hans generation, når det gælder kristnes forhold til søndag.

“Og vores børn har et mere afslappet forhold til nogle ting, end vi selv har. Jeg tror ikke, det med søndag er helt så indgroet i dem – de kan nemlig godt komme søndag eftermiddag og spørge, om vi kan ordne cykel,” funderer Anders og tilføjer:

“En gang imellem kan jeg da gribe mig selv i at sidde en søndag eftermiddag og tænke, at jeg jo lige kunne gøre et eller andet.”

Og efter en kort kunstpauze tilføjer han smilende:

“Men så må jeg jo sidde og snakke med konen!”

Fællesskab på hviledagen

Parret beskriver søndagen som den dag, hvor de samler kræfter til ugen, der kom-

mer, og den dag, hvor der er mulighed for at få tanket op og blive stille for Guds ord. Søndagen begynder altid med gudstjeneste. Det har aldrig været til diskussion hos familien Hansen. Her er de med i menighedens fællesskab i RandersKirken.

For et års tid siden besluttede de at gøre noget aktivt for fællesskabet, og siden har de inviteret størstedelen af menighedens medlem-

mer med hjem til frokost og kaffe over tre-fire søndage.

“Det er hyggeligt, og vi møder forskellige folk, som vi måske ikke snakker så meget med normalt.”

Forstå hinanden

Anders tror ikke, at kristne absolut skal have en fælles forståelse af, hvad en søndag kan bruges til.

“Vi kan nemlig have meget forskellige opfattelser af, hvad man slapper af med. Nogle slapper af ved at gå i haven, mens andre slet ikke går i haven – men vi har brug for at forstå hinanden,” siger han og understreger, at det ikke må blive lovtrældom.

“Søndagen er en gave og har ingen relation til, om vi bliver frelst eller ej!”

Anne Mie runder af:

“Jeg tror, vi jævnligt har brug for at blive mindet om søndagens betydning gennem undervisning og dialog. Hvis ikke vi får Guds lys ind over det, bliver vi alt for nemt smittet af verdens måde at gøre tingene på.”

Vi prioriterer at lave noget hyggeligt sammen

Fællesskab, afslapning og gudstjeneste fylder familien Larsens søndag

“Søndagsarbejde er nogle gange godt, for så er der ro,” siger Michael Lassen med et glimt i øjet og et smil til sin kone Susanne, som har arbejdet hver anden weekend de seneste tolv år.

“De weekender foregår der ikke en hel masse ud af huset, og det bliver en form for helle for os tre andre. Dermed ikke sagt, at vi ikke laver noget, men det er sjovere, hvis vi alle fire er sammen på tur og på familiebesøg. Så det gør vi mest, når alle kan være med,” forklarer Michael:

“Hvis man skal se negativt på det, betyder det omvendt, at de weekender, hvor vi er sammen, oftest er booket op med familie, ture og så videre, så der bliver ikke sluppet så meget af. Og typisk er der jo også ting og sager, som skal ordnes, så

vi har faktisk altid travlt i de weekender.”

Andre fridage

“Søndag begynder med brød fra bageren, og derefter går vi altid til gudstjeneste i Aalborg Frimenighed, uanset om Susanne er på arbejde. Pigerne tager ofte nogle veninder med hjem til frokost, og ellers bruger vi dagen til at hygge og slappe af.”

Familien befinder sig godt med de muligheder, weekendarbejde giver for andre ting.

“Jeg har jo fri på nogle andre dage, og så kan jeg lave alt muligt: passe mit hjem, hjælpe venner med at male, og indtil Michaels mormor døde, kunne jeg også besøge hende eller tage hende med i byen. Hvis jeg har aftenvagt fra klokken 14.30,

har jeg også hverdagstimer til at lave noget,” forklarer Susanne, der klarer det meste i hus og have.

En god søndag for familien Lassen må gerne give mulighed for en gå-tur eller at spise en is i byen. Hvis

Susanne kommer hjem ud på eftermiddagen, bliver der prioriteret at lave noget hyggeligt sammen eller bare at koble af og lave ingenting – eller for Michaels vedkommende spille computerspil. Men aftensmaden er altid

fælles, ligesom der er tid til fælles hygge om aftenen.

Før og nu

“I min barndom i Videbæk, gik vi i søndagsskole og min far gik i kirke hver søndag. Men kirke var ikke noget, vi gjorde så meget i som LM’ere dengang. Til gengæld var der stor tilslutning til det ugentlige aftenmøde,” siger Susanne og fortsætter:

“Da vi blev en del af Aalborg Frimenighed, flyttede vi vores mødedag til søndagsgudstjenesten. Det er noget, hele familien kan være med til, og for os passer det perfekt, for så er der tid til, at Michael kan være juniorleder mandag, og da børnene var små, behøvede vi ikke at tænke på pasning og puttetider.”

Susanne husker tilbage til

de første år, hun arbejdede på søndage:

“Dengang var der nærmest ingen biler, når jeg kørte af sted, men i dag er der lige så mange som på en hverdag. Det er, som om der er mere aktivitet generelt om søndagen end før i tiden, og det gælder nok også os selv.”

“Men det er vigtigt for os at komme til gudstjeneste hver søndag. Det er en del af hvilen. Vi tager ikke af sted, for at naboen skal se det, men for at lade op og blive tanket på,” tilføjer Michael.

“Det er med til at holde os i balance og kørende, også som familie. Og det er noget af det, vi gerne vil give videre til børnene. Noget om, at trofasthed betyder noget frem for at springe over, når lysten måske er til noget andet,” understreger Michael. *rwj*

TEMA

CARSTEN DALSGAARD HANSEN ►► Midt i al vores misforståede evangeliske frihed har vi langt hen ad vejen glemt ånden i Skriften

Hold hviledag for Herren

Nødvendigt at overveje, om der er jobs, vi som kristne ikke kan tage, siger Carsten Dalsgaard Hansen

AF CARSTEN DALSGAARD HANSEN

Nogle gange kan det virke som om Jesus er lidt svær at blive klog på. Blandt andet når det gælder forholdet til det tredje bud i moseloven. Jesus brød jo tilsyneladende igen og igen dette hellige bud. Til stor forargelse for de fromme og strenge farisæere. Ifølge Luk 4 havde Jesus ligefrem travlt på sabbatten, travlt med at helbrede mennesker fra sygdomme og besættelse. Når han så blev konfronteret med sine lovbrud, svarede han, at sabbatten er til for menneskenes skyld og ikke omvendt, og at Menneskesønnen, altså ham selv, er herre over sabbatten – underforstået, at der er ting, man gerne må gøre på sabbatten. Jesus sagde endda, at selv Gud arbejder på sabbatten (Joh 5,17). Det sagde han, efter han havde helbredt den syge ved Betesda

Gud tog sig tid til at glæde og fryde sig over sit skaberværk, skriver Carsten Dalsgaard Hansen.

Dam på en sabbat. Modsats er der også noget, der tyder på, at Jesus rent faktisk overholdt sabbatsbuddet, sådan som det retteligt skal forstås. Efter sin sædvane gik han i synagogen på sabbatten. Og han understregede kraftigt i bjergprædikenen, at ikke en tøddel af loven skal forgå, og at han ikke selv var kommet til verden for at bryde lovens bud, men

tværtimod for at opfylde dem fuldkomment. Ikke ydre regler Jeg tror, at nøglen til at løse denne tilsyneladende manglende konsekvens og logik i Jesu forhold til det tredje bud, ligger i det citat fra Hos 6,6, som Jesus gør gældende over for farisæerne i Matt 12,7: "Barmhjertighed ønsker jeg, ikke slagtoffer".

I Es 58 kan vi læse om, hvad sand faste går ud på. Det er ifølge Gud ikke først og fremmest at overholde bestemte ydre regler og undlade at gøre bestemte ting, men derimod at "løse ondskabens lænker og sprænge ågets bånd ... dele dit brød med den sultne, give husly til hjemløse ..." Betyder det så, at Gud er ligeglad med, om hans folk faster eller overholder sab-

batten? Nej, overhovedet ikke: "Hvis du tager dig i vare på sabbatten og ikke driver handel på min hellige dag, hvis du kalder sabbatten frydefuld og Herrens hellige dag ærværdig, hvis du ærer den ved ikke at gøre, som du plejer, drive handel og træffe aftaler, så skal du glæde dig over lykken hos Herren" (Es 58,13-14). Gud gav sig tid til hvile Det er ånden i Skriften, vi skal lede efter. Ikke kun bogstaven. Jesu ånd. Den mener jeg, vi langt hen ad vejen har glemt i dag. Midt i al vores ydre fromhed. Eller måske rettere omvendt, midt i al vores misforståede evangeliske frihed. Det er lidt som med ytringsfriheden. Den er jo ikke givet os, for at vi skal misbruge den til at svine andre til eller handle og tale gudsbespotteligt. Egentlig er det mærkeligt, at der står, at Gud selv havde brug for at hvile efter skabelsen. Men det står der jo faktisk heller ikke. Gud har ikke brug for at hvile sig. Men han gjorde det alligevel. Gud tog sig tid til at glæde og fryde sig over sit skaberværk. Han tager sig

tid til at trække vejret dybt og nyde duften af vore helligdagsofre i form af bøn og lovsang og tilbedelse. De er "en liflig duft for Herren". Hvis ikke Gud selv var i ro, kunne vi heller ikke finde ro i ham. Og da han er den eneste, som vi kan finde hvile og fred hos, er vi prisgivet uden ham. Det er det moderne sekulariserede menneskes problem. Og der er nogle åndelige hemmeligheder her, som jeg er bange for, at vi har glemt. Vi helliges ved at stå over for den hellige på den dag, som han på en særlig måde har helliget. Der er noget, som er vigtigere end det daglige arbejde. Det er der mange, som tilsyneladende har glemt. Vanhelliger vi søndagen, verdsliggøres vores liv. Der er mange, som af forskellige grunde er nødt til at arbejde om søndagen i vores moderne samfund. Som kristne mener jeg, at vi er nødt til at begynde at overveje, om der er jobs, som vi af den grund ikke kan have. Og i det mindste må vi sørge for, at vi så holder fri på en anden af ugens dage. Og ikke bare holder fri, men helliger fridagen gennem bøn og stilhed for Gud.

Da Inge var barn, var der mere ro om søndagen

81-årig tænker tilbage på familietid med cykelture til stranden og gæster fra København

AF KAJA LAUTERBACH

Inge Funch Kofod husker sin barndoms søndag eftermiddage som hygge og tid sammen i familien. Familien boede i Nykøbing Sjælland, hvor hendes far var anlægsgartner. Men om søndagen var han hjemme, og han var altid parat til at lege og spille med de tre børn: Inge, hendes tvillingbror og en tre år ældre søster. De tog også på cykelture til stranden, husker den nu 81-årige kvinde. De havde også gæster, for familien, der boede i København, syntes, at det

var pragtfuldt at komme på besøg i Nykøbing, der ligger tæt ved stranden, fortæller hun. Men først havde de været i søndagsskole i Indre Missions missionshus, hvor familien også kom til møder onsdag aften. "Men vi gik kun i kirke, hvis der var noget, vi skulle deltage i," siger hun og nævner som eksempel den årlige nytårsparade med FDF og KFUK-spejderne. Har brug for en fridag Det var først, da Inge kom i skole, at hun lærte mennesker at kende, som ikke havde deres gang i missionshu-

set, og hun kan ikke huske ret meget om, hvordan der generelt var i samfundet om søndagen, da hun var barn. "Men jeg kan huske, at ingen butikker havde åbent, og jeg synes, det er ærgerligt, at det ikke er sådan mere. Det gav en ro, og alle mennesker har brug for en fridag," siger hun. "Men søndag betyder ikke så meget mere. Danmark er blevet afkristnet, og danskerne har ikke behov for en helligdag, hvor de skal i kirke og til møde." Hun har bemærket, at det har medført, at lørdag er blevet mere afslapningsdag for mange, hvor de kører i

sommerhuset eller slapper af i haven derhjemme. "Men de gør det alene i familien. Det er sjældent, at jeg ser gæstebiler hos vores naboer," siger Inge Funch Kofod, der bor i Lyngby nord for København. Gudstjeneste og møde Inge Funch Kofods søndage ser anderledes ud, end da hun var barn. Hun og hendes mand vil nemlig gerne både til gudstjeneste i Emdrup kirke om formiddagen og til møde i LM i Nansensgade klokken 16. "En gang om måneden er der gudstjeneste om formiddagen i Nansens-

For Inge Funch Kofod og hendes mand er en vigtig del af søndagen at være med i det kristne fællesskab.

gerne være med til at tage imod de små nye i det kristne fællesskab," siger hun og slår fast, at selv om søndagene er blevet mere travle med både kirke og møde, er en rigtig søndag stadig tid til familie og venner – og tid til afslapning. "Men det kristne fællesskab er vigtigt for os, så det skal vi være med i. Jeg nyder den store aldersspredning i LM-kredsen, hvor den yngste er tre uger og de ældste over 90 år," siger hun. "Hvis jeg skal være ærlig, har jeg aldrig tænkt så meget over, hvordan søndag er. Jeg nyder den bare."

TEMA

CHRISTIAN HØJGAARD JENSEN ►► Sabbatten er en ugentlig hviledag, der forbinder tiden med evigheden – nutidens stress og jag med Guds hvile efter skabelsen og den evige hvile

Hviledagen er skabelsens højdepunkt

Søndagen har et positivt fortegn: at vi skal søge hvilen og freden

AF CHRISTIAN HØJGAARD JENSEN
PH.D.-STUDERENDE PÅ DBI
CHJ@DBI.EDU

Den bibelske sabbat er aktuel som aldrig før.

I 2012 blev lukkeloven ændret i Danmark, sådan at alle butikker må holde åbent om søndagen. I januar i år foreslog den nuværende regering fuldstændigt at afskaffe lukkeloven, sådan at butikkerne selv kan bestemme, hvornår de vil holde åbent, selv juleaften og påskedag.

Det kan der være flere gode grunde til. Er det for eksempel rimeligt, at staten skal bestemme, hvornår moderne mennesker kan handle ind?

Samtidig må vi også konstatere, at folk er stressede som aldrig før. Stress er blevet kaldt for en moderne epidemi og er en forfærdelig sygdom, der er skyld i mange forliste menneskeliv og ødelagte familier. Den delvise afskaffelse af lukkeloven er naturligvis ikke den eneste forklaring på stress, men det er alligevel påfaldende, at man i en tid med stress og jag afskaffer de naturlige åndehuller, som helligdagene i generationer har givet os.

En guddommelig opfindelse
Helligdagen – eller sabbatten – er Guds opfindelse.

Det hebraiske ord shabbat betyder ordret "at standse", altså at stoppe med en aktivitet. Som et af de 10 bud befaler Gud i 2 Mosebog 20 at holde hviledagen hellig: "I seks dage må du arbejde og gøre alt, hvad du skal; men den syvende dag er sabbat for Herren din Gud. Da må du ikke gøre noget som helst arbejde ..." (2 Mos 20,9-10a).

Hviledagen begrundes i Guds egen hviledag i skabelsesugen, hvor Gud arbejdede på seks dage og hvilede på den syvende. Sabbatten skal minde os om Gud som skaber og op-

Sabbatten, hviledagen er en særlig gæst, som man forbereder sig på at få besøg af. Måske laver man et dejligt måltid mad til sig selv og sin familie og venner, skriver Christian Højgaard Jensen.

retholder og give os ro til at nyde skaberværket og Guds gavmildhed mod os.

En anden central sabbatstekst er 5 Mosebog 5, hvor Moses gentager og udfolder de 10 bud. Her forankres hviledagen teologisk i Guds frelsesværk: "Husk, at du selv var træl i Egypten, og at Herren din Gud førte dig ud derfra med stærk hånd og løftet arm. Derfor har Herren din Gud befale dig at fejre sabbatsdagen" (5 Mos 5,15).

Guds frelse er sabbats-hvile. Målet for Guds frelse er den evige hvile sammen med Gud, ligesom israelitterne fik lov til at hvile fra slaveriet i Egypten. Også Hebræerbrevets forfatter tænker om Guds frelse som en evig sabbatshvile (Hebr 4,9-11).

Sabbatten er altså en ugentlig hviledag, der forbinder tiden med evigheden – nutidens stress og jag med Guds hvile efter skabelsen og den evige hvile, vi har i vente.

Man taler tit om mennesker som skabelsens klimaks, men det er mere præcist at forstå sabbatten som skabelsens klimaks. Det var

på den syvende og sidste dag, Gud "skabte" sabbatten, og det var kun sabbatten, som Gud helligede, det vil sige udvalgte som noget ganske særligt.

Der er en befriende tanke i, at mennesket ikke er skabelsens klimaks og omdrejningspunkt, men at det er hvilen og fællesskabet med Gud, som hele skabelsen sigter på.

Jesus afskaffer ikke sabbatten
Nogle vil måske spørge, hvad sabbatten har at gøre med kristne i dag?

Jesus ser for eksempel ud til at gøre op med sabbatten, når han lader sine disciple plukke aks på hviledagen og helbreder syge mennesker. Farisæerne kritiserede denne praksis, fordi de syge mennesker jo strengt taget kunne vente til dagen efter med at blive helbredt, og disciplene kunne jo have forberedt sig bedre på sabbatten, så de havde nok mad.

Jesu opgør med farisæernes forståelse af sabbatten er ofte blevet forstået sådan, at Jesus afskaffer sabbatten. Luther skriver for

eksempel i sin Store Katekismus, at "med hensyn til denne ydre hvile er buddet alene rettet til jøderne", og nogle har nok taget Luther til indtægt for at mene, at hviledagen så er fuldstændigt afskaffet.

Men hvad Jesus i virkeligheden gør op med, er farisæernes misforståelse og misbrug af sabbatten.

Farisæerne holdt hviledag – ikke af kærlighed til Gud og hans hvile – men af kærlighed til loven selv og deres egen lovoverholdelse. Det er baggrunden for, at Jesus siger, at "sabbatten blev til for menneskets skyld, og ikke mennesket for sabbattens skyld" (Mark 2,27).

Sabbatten skal forstås som en gave, fordi vi får en ugentlig dag til at hvile fra arbejdet og søge Guds nærvær. Jesus afskaffer altså ikke sabbatten som en ugentlig hviledag, men han afviser fuldstændigt at bruge sabbatten som en god gerning, der giver fortjeneste hos Gud.

I øvrigt fortsætter Luther denne tanke, når han i sin Store Katekismus (og den lille) fokuserer på gudstjenesten som hviledagens for-

►► Hvis ikke hvilen får prioritet, ender vi nemt i en farisæisk dyrkelse af regler, og hviledagen bliver en rastløs venten på at komme tilbage på arbejdet eller i gang med at lave lektier

Christian Højgaard Jensen

mål. Luther skriver endda, at vi kristne altid skulle holde "hviledag" i den forstand, at vi dagligt skal omgås Guds ord. Men rent praktisk er det godt at holde én dag om ugen fri til fordybelse i Guds ord.

Gode råd til sabbat i 2019
Da jeg sidste år holdt sabbatmåltid med en ortodoks

jødisk familie i Jerusalem, blev jeg slået over kontrasten til den danske hviledag – hvis man da kan kalde søndagen for en hviledag i Danmark.

Vi sad udenfor på terrassen, og jeg fornemmede en andægtig, men familær stemning. Vi sang et par sabbatssange, og vi kunne høre, at naboerne også sang. Freden sænkede sig, og der hørtes ikke en bil på gaden. Sabbatten igennem var stort set alle butikker og restauranter lukkede, og selv den offentlige trafik fik et pusterum.

At hele det danske samfund skulle kunne holde en fælles, ugentlig sabbatshvile a la juleaften er ikke den retning, pilen peger. Men hvordan kan vi og vores familier finde roen og hvilen en gang om ugen?

I bogen *The Sabbath Experiment* giver Rob Muthiah fra det kristne amerikanske universitet APU nogle gode, konkrete råd til at finde hvile. Det helt afgørende er, at man betragter sabbatten og hvilen som en ugentlig gæst, der skal inviteres indenfor. Det er en særlig gæst, som man forbereder sig på at få besøg af. Måske laver man et dejligt måltid mad til sig selv og sin familie og venner. Måske gør man ekstra rent i huset, sætter noget afslappende musik på, køber friske blomster, går en lang tur eller noget helt sjette.

Pointen er, at selv om sabbatten blandt andet handler om at stoppe med de daglige bekymringer og arbejde, så har sabbatten et positivt fortegn, nemlig at søge hvilen og freden.

Hvis ikke hvilen får prioritet, ender vi nemt i en farisæisk dyrkelse af regler, og hviledagen bliver en rastløs venten på at komme tilbage på arbejdet eller i gang med at lave lektier.

Vores land har stort set afskaffet den ugentlige, fælles hviledag, vores fælles åndedræt i en stadig travlere verden. Men måske kan vi og vores familier hver især finde hvilen – Guds hvile – en fast dag om ugen, hvor vi kan styrke os ved Guds ord og ved de gaver, som Gud giver os.

KIRKE ►

JØRGEN JØRGENSEN ►► Det er en frustration for os, at de ikke taler mere direkte om den helt specifikke forfølgelse af kristne

Forfølgelse af kristne skal frem i lyset

Ny tænketank får deltagelse af en folkekirkebiskop, selv om invitationen først blev afvist

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

En ny tænketank mener, der er behov for en klar italesættelse af den massive kristendomsforfølgelse, som finder sted blandt andet i Mellemøsten. Initiativtagerne er trætte af, at det tilsyneladende er blevet politisk korrekt at nøjes med at tale generelt om religionsforfølgelse.

"Vi vil gøre op med den dagsorden, der siger, at vi ikke kan tale helt specifikt om kristendomsforfølgelse. Sandheden er jo, at netop kristendomsfølgelsen er massiv mange steder i verden. Nogle steder i Mellemøsten er de kristne jo rent ud sagt blevet slagtefår."

Det siger sognepræst Jørgen Jørgensen, Aabenraa, der sammen med tidligere biskop Karsten Nissen er blandt initiativtagerne til tænketanken, der indtil videre kun er under opbygning. Formålet med tænketanken er at levere evidensbaseret information til blandt andet politikere og journalister. Som eksempel på kristenforfølgelse nævner Jørgen Jørgensen Kina.

"Der har aldrig været så stor frihed i Kina, som der er nu, men der har heller aldrig været så meget forfølgelse. Der er derfor brug for præcis viden," siger han.

Tænketanken har indtil

Mindesmærke for tre kristne martyrer dræbt af nationalister i den tyrkiske by Malatya.

videre ingen penge at gøre godt med, men Jørgen Jørgensen er overbevist om, at den alligevel kan komme til at gøre en forskel.

Skiftede holdning
Starten har dog været noget turbulent, da de danske biskopper i samlet flok i første omgang afviste invitationen om at sidde med ved bordet. De sendte invitationen videre til Det mellemkirkelige Råd, som også arbejder med dette spørgsmål.

Desuden sagde biskoppernes talsmand, Marianne Gaarden fra Lolland-Falsters Stift, ifølge *Kristeligt Dagblad*, at man ikke ønsker at være med i arbejdet, "fordi vi hører kristne mindretal give udtryk for, at de ikke ønsker at blive defineret

som ofre."

Det førte til en større debat, og i løbet af mindre end en uge vendte biskopperne da også rundt på en tallerken. Henrik Wigh-Poulsen, der er biskop over Aarhus Stift, erkendte, at der var sket en fejl og meldte sig ind i tænketanken.

Den katolske kirke vil også deltage i tænketankens arbejde. Frikirkenet er ligeledes blevet spurgt, men har endnu ikke svaret.

Brug for noget mere
Man må formode, at biskoppernes første afvisning er udtryk for, at de er tilfredse med den indsats, der allerede gøres i Det mellemkirkelige Råd i arbejdet for at afdække kristendomsforfølgelse. Hertil siger Jørgen

Jørgensen:

"Vi vil ikke underkende betydningen af det arbejde, der allerede gøres, og derfor har vi også inviteret Det mellemkirkelige Råd med i tænketanken. Men er brug for noget mere. Det er en frustration for os, at de ikke taler mere direkte om den helt specifikke forfølgelse af kristne."

Birger Nygaard, der er sekretariatsleder i Det mellemkirkelige Råd, er med i tænketanken. Han siger:

"Vi har stor interesse i at være med i dette initiativ og vil gerne bidrage med den viden og de kontakter, vi har. Vi forholder os dog lidt afventende i forhold til, hvilke resurser, der vil være til at gøre noget afgørende nyt," siger han.

Kristendomsforfølgelse ligner folkemord

Den britiske udenrigsminister, Jeremy Hunt, beklager, at den britiske regering har været tilbageholdende.

For 100 år siden var 20 procent af befolkningen i Mellemøsten og Nordafrika kristne. I dag er tallet nede på bare fire procent.

Kristne i de palæstinensiske områder udgør nu kun 1,5 procent af befolkningen, og i Irak er antallet af kristne faldet fra 1,5 millioner i 2003 til under 120.000 i dag.

Det fremgår ifølge *Kristeligt Dagblad* af en rapport, som den anglikanske biskop Philip Mountstephen har udarbejdet til den britiske udenrigsminister. Rapporten gør gældende, at 80 procent af al religionsforfølgelse rammer kristne, og at forfølgelserne nogle steder tangerer folkemord.

"Den største effekt af folkedrabspolitikken mod kristne er udvandring, og kristendommen risikerer at blive udryddet i dele af Mellemøsten, advarer biskoppen i sin rapport.

Den britiske udenrigsminister, Jeremy Hunt, kritiserer vestlige regeringer for at have sovet i timen.

"Hvad vi har glemt i denne atmosfære af politisk korrekthed, er rent faktisk, at de kristne, der bliver forfulgt, er nogle af de fattigste mennesker på denne planet," siger han.

Jeremy Hunt beklager, at også den britiske regering har været tilbageholdende. *brs*

Evangelist på Roskilde Universitetscenter

Kristeligt Forbund for Studerende har ansat Daniel Solgaard til at gøre Jesus kendt på Roskilde Universitetscenter (RUC). Indtil nu har der ikke været noget KFS-arbejde blandt de over 8.000 studerende på RUC.

23-årige Daniel Solgaard bor i København, hvor han studerer teologi på Dansk Bibel-Institut.

Før det har han været elev på KFS' ledertrainingscenter (LTC), været evangelist hos OAC Danmark - Friluftsmissionen og arbejdet et år som volontør og evangelist ved Indre Mission på Fyn. *kl*

BDM vil forny synet på mission

Brødremenighedens Danske Mission (BDM) inviterer bredt til missionskonferencen på Grejsdalens Efterskole den 20.-22. september. På talerlisten er en række lærere fra det engelske All Nations Christian College. En bred vifte af kirkelige organisationer, herunder Luthersk Mission, er anbefalede af konferencen.

"Vi ønsker at sætte in-

ternational og tværkulturel mission på dagsordenen og give deltagerne et fornyet og bibelsk syn på mission. Men vi tager også den helt generelle udfordring op, som det er at leve i efterfølgelse af Jesus," siger Jens Peter Rejkjær, der er missions- og generalsekretær i BDM.

Konferencesproget vil være engelsk, men der vil blive tolket til dansk for

dem, der har brug for det.

"De fire gæstetalere fra All Nations med lederparret Louisa og Richard Evans i spidsen er ildsjæle og blandt de dygtigste undervisere på hver deres felt. De har 'hands-on' erfaringer fra mission i flere kulturer og går et spadestik dybere med bibelsk indsigt. De er båret af en stærk og smittende passion for at række ud til

andre med hjerte, hoved og hænder. Uanset om det sker under fremmede himmelstrøg eller lige over hækken til naboen eller kollegaen på arbejdspladsen," siger Jens Peter Rejkjær.

På konferencen er der plads til 85 overnattende deltagere, og Jens Peter Rejkjær håber, at rammerne bliver fyldt ud. *brs*

To nye gratis Jesus-hæfter på farsi

Dansk Balkan Mission (DBM) har udgivet en lang række kristne bøger og hæfter på østeuropæiske og mellemøstlige sprog.

I april udkom to nye hæfter på farsi, der begge forkyn-der enkelt om, hvem Jesus er, og hvad nåden er.

Hæftet *Jesus fandt mig* indholder blandt andet et uddrag af Øivind Andersens bog *Livets brød* og et afsnit om, hvad der er Guds vilje med den enkeltes liv. Hæftet *Jesus kommer ikke til kort* er udgivet i samarbejde med Lutheran Heritage Foundation.

Hæfterne kan – som alle DBM's udgivelser – bestilles gratis på www.balkanmission.dk til uddeling – man betaler kun porto for at få dem tilsendt. *kl*

Trivselspædagog

Det Kristne Gymnasium søger en Trivselspædagog til vores kostafdeling, hvor der efter sommerferien er plads til 157 gymnasieelever.

Se mere på www.kristne-gym.dk og på Facebook.

LM-kirken i Skjern søger Præst

Fuldtidsstillingen består af to hovedopgaver:

- præst for menigheden og
- evangeliserende arbejde.

Se mere på www.lm-kirken.dk

Ansøgningsfrist 8 juni.

Esajasskolen søger to lærere fra aug. 19

Brænder du for arbejdet med børn og for nogle af fagene kristendom, matematik, drengeidræt, tysk, historie, naturfag, dansk og musik er du måske en af skolens kommende lærere fra august 2019.

Ansøgningsfrist 21. maj 2019 kl. 12

Ansættelse sker efter overenskomst mellem Finansministeriet og Lærernes Centraladministration. For øvrige oplysninger kan skoleleder Dan Crillesen kontaktes på mobil 60610660

Læs detaljeret opslag på www.esajasskolen.dk

Børne- og frivilligkoordinator

Kirken ved Søerne i Silkeborg tilbyder et spændende job blandt børn, unge og kirkens frivillige ledere.

Kirken ved Søerne er en frimenighed under Luthersk Mission. Vi oplever stor fremgang i medlemmer og kirkegængere. Derfor har vi brug for din hjælp.

Ansøgningsfrist er d. 7. juni kl. 12.00.
Tiltrædelse d. 1. august eller efter aftale.
Læs det fulde stillingsopslag på vores hjemmeside.

www.kirkenvedsoerne.dk

Miniferie til Oberammergau

Tag med på en miniferie til Passionsspillet i Oberammergau. Gå ikke glip af denne unikke chance! Udover Passionsspillet er rejsen krydret med spændende oplevelser.

Læs mere på felixrejser.dk/
oberammergau502 eller
bestil program på 7592 2022

Plejhjemmet Bakkely søger en ny leder

Nu kan du søge en spændende lederstilling.

Vi er en flok dedikerede medarbejdere og en stor flok frivillige, som venter på at samarbejde med dig. Det er vigtigt, at du har vores værdigrundlag som en hjertesag og kan identificere dig med Luthersk Mission. Du brænder for at videreføre et godt hjem med tryk og omsorg.

Se det fulde stillingsopslag på www.plejhjemmet-bakkely.dk.

Plejhjemmet Bakkely, Bakkevej 2, 6920 Videbæk, Tlf. 97 17 21 00.

KFS søger

SEKRETÆR TIL VEST- OG SØNDERJYLLAND

Længes du efter at se studerende kende Jesus og gøre Jesus kendt blandt deres medstuderende?

Vil du være med til at udruste kristne studerende til at engagere sig i studieverden, kirke og samfund til Jesu ære? Vil du pionere KFS-fællesskaber på de videregående studier?

Fra 1. august 2019 søger KFS en sekretær med bopæl i Esbjerg, som skal arbejde blandt studerende på gymnasiale og videregående uddannelser i Vest- og Sønderjylland.

ANSØGNINGSFRIST 2. juni 2019

LÆS MERE på kfs.dk/job

Heragården - et § 107 botilbud

- for unge med særlige behov.
- personlig udvikling og botræning
- 13 beboere mellem 18 og 35 år
- kom og bliv klar til at bo selv
- støtte til uddannelse / job på særlige vilkår
- socialt fællesskab

Tlf.: 96 27 31 00

Find os på www.heragaarden.dk

Vi arbejder ud fra de kristne livsværdier med ligeværdighed og næstekærlighed

Tysklærer

DanmarksBedsteJob.dk

SÆDDING
EFTERSKOLE

Begejstring for livet!

saedding.dk

Farvervej 8, Skjern, 97 35 25 21
jakobsblomsterforum.dk

penta byg a/s

HOVED- OG
TOTALENTREPRISER
PENTABYG.DK

Lærer søges

Til en fast stilling på Thomasskolen.

Vi søger en lærer pr. 1. august 2019. Du skal primært undervise i matematik i indskolingen og madkundskab. Stillingen er på 70 - 100%

Vi forventer af dig

At du er uddannet lærer.
At du kan tilslutte dig og arbejde aktivt og positivt med på skolens værdier.
At du vil indgå i et udviklende og samarbejdende fællesskab.

Vi tilbyder dig

En skole og arbejdsplads med højt til loftet.
Et godt arbejdsmiljø med en uhøjtidelig omgangsform.
Dygtige og velfungerende elever, der gerne vil undervises.
Gode fysiske rammer og faglokaler.

Ansøgningen skal være skolen i hænde senest den 24. maj 2019

Ansættelse og aflønning sker i henhold til gældende overenskomst mellem Lærernes Centralorganisation og Finansministeriet.

Ansøgning med bilag sendes til skoleleder Christian Bruun cbr@thomasskolen.dk
Kontakt Christian Bruun (31392102) for yderligere oplysninger, eller læs mere på www.thomasskolen.dk.

Thomasskolen er en kristen friskole i Skovlunde. Vi har 280 elever fra 0.-9. klasse og 35 medarbejdere. Skolen vægter den kristne profil højt og har et højt fagligt niveau og en god trivsel.

LISE OG FREDERIK BERGGREN SMIDT ►► Der skal bruges tid i et ægteskab på at holde kærligheden levende, samtidig med interessen i venskabet, så der skabes en tryk base at være i

Læs bogen sammen med din ægtefælle

BOGANMELDELSE
AF JETTE OG PER
BØNDERGAARD
FORLOVELSESVEJLEDERPAR

Lise og Frederik Berggren Smidt:
Ægteskabet – Et enestående venskab
Lohse 2019

128 sider – 149,95 kroner

Da vi begyndte at læse bogen, havde vi lige først en oplevelse af, at "det havde vi da læst før". Vi tænkte egentligt, om der var brug for denne bog om ægteskabet. Der er jo skrevet en del i forvejen. Men lad os slå fast fra starten af, at bogen fuldt ud har en berettigelse. Bogen bruger venskab som base for alt det, vi oplever i vores ægteskab. Og ja, meget af det har vi læst i andre bøger, men det gør forfatterne også selv opmærksom på ved at have rigtig mange henvisninger til andre bøger og en lang litteraturliste til slut. Bogen er delt ind i korte kapitler, så den er til at

læse i fællesskab og drøfte løbende. Sproget er let at læse, og der er gode eksempler på det, forfatterparret beskriver – både fra deres eget ægteskab og andre parforhold. Der er mange gode pointer i bogen, som for eksempel at "et øget fokus på taknemmelighed kan få afgørende betydning for glæden og venskabet i ægteskabet", og "en forudsætning for et godt venskab er dialog". Men forfatterne har også øje for, at der i alle menneskers og ægteskabers levetid er faser, som ændrer os og er med til at gøre os til dem, vi er. Derfor skal der bruges tid i et ægteskab på at holde kærligheden levende, samtidig med interessen i venskabet, så der skabes en tryk base at være i. For som parret skriver: "Et ægteskab kan ikke over længere tid klare, at der ikke er tid til venskabet," og "Et forhold er et fælles projekt." Uden at man får stress på forhånd, gives der gode forslag til, hvad man kan gøre sammen, og hvordan man derigennem får prioriteret hinanden.

Bogen slutter med at pege på, at den største ressource, vi kan trække på til at styrke venskabet i ægteskabet, er at tage Jesus med i vores ægteskab. Vi kan ikke være en ven som ham eller vise kærlighed som ham, men vi kan bruge

ham som forbillede. Et forbillede på "trofasthed for hele livet, som venskabet i ægteskabet både skal leve af og inspireres af". Vi vil gerne anbefale bogen til alle ægtepar med opfordring til at læse den sammen.

Synspunkt er spalten, hvor læserne kan komme til orde og er dermed alene udtryk for skribentens egen holdning. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte indlæg, der fylder mere end 2.000 anslag inklusive mellemrum.

SYNSPUNKT ►

Trods terrorangreb glædede forældre sig over, at deres børn var i sikkerhed hos Jesus

AF MAHESH DEL MEL, LEDER AF
EVANGELISK ALLIANCES
MISSIONSARBEJDE I SRI LANKA

Påskesøndag prædikede jeg over 1 Korintherbrev 15,58. Få kilometer derfra sønderrev selvmordsbombere kirker og dræbte flere end 250 medlemmer af menighederne, heriblandt 45 børn. Hele Sri Lanka sørgede. En dag efter angrebet besøgte jeg sørgende familier og dem, der var blevet såret. Deres sorg og lidelse var enorm. Angrebene havde knust deres hjerter og ødelagt deres liv. Men håbet

fandtes stadig. Trods smerten glædede de sørgende forældre sig over, at deres børn var i sikkerhed i Jesu arme. Dette var deres eneste trøst. Påsken minder os om, at døden ikke har det sidste ord, og at der for den kristne er et uforgængeligt håb i døden. Angrebene i påsken påførte folket stor smerte og skabte panik. Men fra et bibelsk perspektiv er dette kun en midlertidig tilstand. Når de ses i lyset af evigheden, minder sådanne hændelser os om, hvor alvorlig den evige fortabelse er. Hvor meget mere smertefuldt vil

det ikke være at være adskilt for evigt fra en kærlig Gud? Når vi begynder at forstå denne sandhed, bør det også få os til at se, at evig død er en alvorlig sag, der kræver, at vi kristne handler. Hele Sri Lanka var i chok over angrebsmændenes profil: De var unge, veluddannede og villige til at dø for deres ideologi. Selv om vi er opfyldt af vrede over deres handlinger, var angrebene også en brat opvågning for de kristne og en hård påmindelse om det presserende behov for at udbrede evangeliet med endnu større iver. Derfor, når vi tænker på

det håb, vi deler i opstandelsen, og hvor alvorlig den evige død er, lad os da rette os efter Skriften: "Derfor, mine kære brødre, stå urokkeligt fast, og giv jer helt hen i arbejdet for Herren. I ved jo, at jeres slid ikke er spildt i Herren" (1 Kor 15,58). Siden 2010 har Dansk Europamission samarbejdet med Evangelisk Alliance i Sri Lanka om at hjælpe menigheder og forfulgte kristne i landet. Generalsekretær Samuel Nymann Eriksen har sendt denne refleksion over terrorangrebene i påsken til Tro & Mission.

LEDER ►

Hvem skal have din stemme?

INDEN FOR DE næste tre uger skal vi have hele to valg i Danmark. Den 26. maj gælder det valget til Europa-parlamentet, og den 5. juni er der folketingsvalg. De fleste danskere vil nok synes, at to valg oven i hinanden er mindst et for meget. Den politiske debat fylder meget, og der er desværre meget langt imellem politikere, der deltager i valgkampen med det formål at være part i en samtale, som kan gøre alle klogere. Alt for meget ender i en indstuderet skyttegravskrig, som får mange til at løbe langt væk. Mange – især unge vælgere – synes også, det er uoverskueligt at skulle vælge mellem ikke færre end 13 partier ved folketingsvalget.

SOM KRISTNE KAN vi imidlertid ikke bare melde pas til udfordringen. Da Gud i den såkaldte kulturbefaling pålagde mennesket at opfylde jorden og herske over den (1 Mos 1,28), gav han os ansvaret for denne jord. Det omfatter også et politisk ansvar, som i det mindste må betyde, at vi bruger vores stemme, når der er valg. For nogle må det også føre til en konkret politisk indsats. Det er vigtigt, at der på Christiansborg og i andre politiske forummer er mennesker, som ønsker at træffe beslutninger på baggrund af en klar, kristen livsholdning. Endnu vigtigere er det imidlertid, at vi alle beder for valget og for vores politiske ledere. Det er tankeværkende, at Paulus, umiddelbart inden han slår fast, at Gud vil alle menneskers frelse, opfordrer os til at bede for "alle i høje stillinger" (1 Tim 2,1ff). Det er ikke så svært at kritisere politikerne, og det er jo også en del af vores fælles demokratiske ansvar at gøre det, når det er påkrævet. Men lad os først og fremmest bede!

DER STORE SPØRGSMÅL er så, hvem der skal have vores stemme, når vi står i stemmeboksen. Bibelen er ikke en politisk opslagsbog, som giver et entydigt svar på det spørgsmål, og politik er jo langt på vej et spørgsmål om personlige vurderinger, hvor vi må give hinanden frihed. Ovenfor er kulturbefalingen nævnt som begrundelse for at bruge sin stemme. Når det gælder, hvordan stemmen skal bruges, er det tilsvarende relevant at nævne næstekærlighedsbuddet: Du skal elske din næste som dig selv (Matt 22,39). Som kristne lever vi ikke for os selv, men for vores medmenneskers gavn og til Guds ære. Gud ønsker at forme os efter Jesu billede (Rom 8,29). Så tænk mere på dit medmenneske end på dig selv, når du skal afgøre, hvem der skal have din stemme! Birger Reuss Schmidt
ansv. redaktør

LÆS PÅ DLM.DK ►

Juniorer løb 9.000 kroner ind

Juniorerne i LM-kirken Amager har sørget for, at 18 handicappede børn i Mellemøsten kan få en fødselsdagsfest. Det har de gjort til fordel for LM Between's missionsprojekt.

dlm.dk/nyt

Babu Ruben

09/05/2019 | RUTH BACH-SVENDSEN, MISSIONÆR I TANZANIA

Hvor er jeg heldig! Jeg fik lov til at overnatte på Babu Rubens boplad fra fredag til søndag. Jeg var sammen med en bilfuld andre fra stiftskontoret på en opgave i det sogn, hvor han bor. Fire af os, 2 præster, 1 kvindelig evangelist og jeg selv, skulle overnatte hos Babu Ruben og hans store familie. De bor sammen på en stor boplad, hvor der foruden et hus til Babu Ruben og hans kone, også er et hus til hver af sønnerne med hver deres familie

dlm.dk/blog

lm
LUTHERSK MISSION

LANDSMØDE 2020

STOREBEDEDAGSFERIEN 8. -10. MAJ

I storebededagsferien næste år inviterer LM til landsmøde i Skjern. Sæt allerede nu kryds i kalenderen, og glæd dig.

Det er for alle aldre – så vi håber at se dig!

Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

lm
LUTHERSK MISSION

09 | 17. MAJ 2019

ÅRGANG 119

tro & mission

inspiration | nærvær | holdning

► Enhver kirke er kun én generation fra at uddø. Det gælder også LM. Kommer næste generation ikke med, stopper det

Carsten Skovgaard-Holm

2

FOTO: PXHERE.COM

Helligdag;
Hviledagen er Guds opfindelse, og det er vigtigt at søge hvilen og freden, skriver Christian Højgaard Jensen.
Men hvordan holder kristne i dag hviledag?
Nogle familier kommer med et bud

6-8

Som leder af Retten til Livs Abortlinje hjælper Marianne Jørgensen gravide, der overvejer abort

Et testamente er en anledning til at markere, hvem man gerne vil efterlade sine personlige værdier til

Jørgen Muldbjerg flyttede fra Vestjylland til Hedensted for at blive frivillig på værestedet Det Gode Håb i Horsens

4

2

5